

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja
Prezydent
Rzeczypospolitej Polskiej

Druk nr 2854
Warszawa, 26 lutego 2010 r.

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o ustanowieniu Narodowego Dnia Pamięci „Żołnierzy Wyklętych”.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że do reprezentowania mojego stanowiska w toku prac nad projektem ustawy upoważniam Zastępcę Szefa Kancelarii Prezydenta RP – Pana Jacka Sasina oraz Podsekretarza Stanu w Kancelarii Prezydenta RP – Pana Andrzeja Dudę.

(-) Lech Kaczyński

projekt

USTAWA

z dnia 2010 r.

o ustanowieniu Narodowego Dnia Pamięci „Żołnierzy Wyklętych”

W hołdzie „Żołnierzom Wyklętym” - bohaterom Powstania Antykomunistycznego, którzy w obronie niepodległego bytu Państwa Polskiego, walcząc o prawo do samostanowienia i urzeczywistnienie dążeń demokratycznych społeczeństwa polskiego, z bronią w ręku przeciwstawili się sowieckiej agresji i narzuconemu siłą reżimowi komunistycznemu - stanowi się, co następuje:

Art. 1. Dzień 1 marca ustanawia się Narodowym Dniem Pamięci „Żołnierzy Wyklętych”.

Art. 2. Narodowy Dzień Pamięci „Żołnierzy Wyklętych” jest świętem państwowym.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Celem niniejszego projektu jest ustanowienie 1 marca Narodowym Dniem Pamięci „Żołnierzy Wyklętych”, jako święta państwowego. Ustanowienie Narodowego Dnia Pamięci „Żołnierzy Wyklętych” jest wyrazem hołdu dla żołnierzy drugiej konspiracji za świadectwo męstwa, niezłomnej postawy patriotycznej i przywiązania do tradycji niepodległościowych, za krew przelaną w obronie Ojczyzny.

Powojenne Polskie Powstanie Antykomunistyczne było pierwszym odruchem samoobrony społeczeństwa polskiego przeciwko sowieckiej agresji i narzuconym siłą władzom komunistycznym. Było też przykładem najliczniejszej konspiracji zbrojnej w skali europejskiej, obejmującym teren całej Polski, w tym także utracone na rzecz Związku Sowieckiego - Kresy Wschodnie II RP.

Rozwiązanie Polskich Sił Zbrojnych w Kraju, dokonane na mocy rozkazu dowódcy AK gen. Leopolda Okulickiego „Niedźwiadka” z 19 stycznia 1945 r. oraz zakończenie II wojny światowej, nie oznaczały dla żołnierzy AK i innych organizacji niepodległościowych końca walki o wolność Polski. Dla większości z nich oznaczały czas represji, dla społeczeństwa polskiego natomiast czas nowej okupacji sowieckiej i rządów reżimu komunistycznego. Pomimo braku jednolitego dowództwa oraz świadomego samoograniczenia działań wyłącznie do wymiaru samoobrony, działania zbrojne będące wynikiem licznych, samorzutnych inicjatyw lokalnych bardzo szybko objęły cały kraj. Działające wówczas liczne oddziały partyzanckie, dowodzone w większości przez żołnierzy Polskiego Państwa Podziemnego, dawały schronienie ściganym przez komunistyczny aparat represji byłym żołnierzom AK i innym organizacji niepodległościowych. Dawały otuchę społeczeństwu, zaspokajając jego elementarną potrzebę sprawiedliwości.

Pomimo niekorzystnej dla Polski sytuacji geopolitycznej – nie dającej nadziei na możliwość zmiany reżimu komunistycznego w Kraju, „Żołnierze Wyklęci” pozostali wierni w służbie niepodległemu Państwu Polskiemu, dając świadectwo nieugiętej postawy i krwi w setkach bitew i kazamatach katowni komunistycznego aparatu bezpieczeństwa.

Będąc głównym przeciwnikiem reżimu komunistycznego przez pierwszych kilka lat „Żołnierze Wyklęci” odegrali niezwykle istotną rolę w przesunięciu kolejnych sekwencji utrwalania systemu komunistycznego, pozostając dla wielu środowisk opozycji demokratycznej wzorem postawy obywatelskiej.

Narodowy Dzień pamięci „Żołnierzy Wyklętych” to także wyraz hołdu licznym społecznościom lokalnym, których patriotyzm i stała gotowość ofiar na rzecz idei niepodległościowej pozwoliły na kontynuację oporu przez długie lata.

Projekt ustawy nie pociąga za sobą obciążenia budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

Projekt rodzi pozytywne skutki społeczne.

Ustanawianie świąt i dni wolnych od pracy należy do wyłącznych kompetencji krajów członkowskich i nie jest regulowane prawem Unii Europejskiej.

Ustawa ma wejść w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.